

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 9C/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215208569
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Banghová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4215208569.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Banghovou, v právnej veci žalobcu: O. S., B..K., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, proti žalovanej: P. B. X., H.. XX.X.XXXX, C. V.. XX. B. XXXX/XX, E., v konaní zast.: Advokátska kancelária JUDr. Borsosová & JUDr. Ing. Vajliková, s.r.o., so sídlom Ul. biskupa Királyja 6, Komárno, IČO: 47 251 395, o zaplatenie 4.100,- eur, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd žalovanej **p r i z n á v a** náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 6.5.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 4 100,- eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.6.2013 žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, na základe ktorej bola žalovaná povinná vykonávať činnosť finančného sprostredkovania pre žalobcu v súlade so zákonom č. 186/2009 Z. z.. Zmluva nadobudla účinnosť dňom registrácie žalovanej v registri finančných agentov a finančných poradcov vedenom Národnou bankou Slovenska, t.j. dňa 28.6.2013. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 18.6.2013 zmluvné strany uzavreli Dodatok č. 1 k zmluve, predmetom ktorého bolo poverenie žalovanej na výkon funkcie manažéra obchodnej skupiny (ďalej len „MOS“) a stanovenie výšky, pravidiel vyplácania a zúčtovania superprovízie a štartovacej fixnej odmeny. Výplata štartovacej provízie bola viazaná na splnenie minimálnych osobných cieľov plánu žalovanej ako MOS. Žalobca tvrdil, že žalovaná bola počas svojho adaptačného obdobia (obdobie 12 mesiacov od júla 2013) odmenená štartovacou províziou v celkovej výške 4 100,- eur. Poznamenal, že sa dohodli so žalovanou, že v prípade, ak sa skončí platnosť zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou do jedného roka od nadobudnutia jej účinnosti, žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi celú výšku vyplatenej štartovacej fixnej odmeny do 15 dní odo dňa skončenia platnosti zmluvy. Žalobca mal za to, že dňa 28.2.2014 zanikla platnosť zmluvy, a to na základe dohody zmluvných strán. Uviedol, že dňa 7.3.2014 doručil žalovanej Akceptovanie dohody o skončení zmluvy a zároveň vyzval žalovanú na vrátenie vyplatenej štartovacej provízie vo výške 4 100,- eur, pretože žalobca bol toho názoru, že na uvedenú províziu žalovanej zanikol nárok z dôvodu nesplnenia zmluvne dohodnutých podmienok. Keďže žalovaná do dňa podania žaloby nevrátila vyplatené štartovacie provízie, žalobca žiadal zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 4 100,- eur s príslušenstvom.

2. Súd v priebehu konania dňa 25.6.2015 vydal platobný rozkaz č. k. 9C/83/2015-29, proti ktorému žalovaná podala odpor. Uviedla, že suma 4 100,- eur je tzv. štartovacia fixná odmena MOS, ktorej vyplácanie je viazané na splnenie určitých podmienok, ide teda o mzdu za vykonanú prácu. Uvedená odmena bola podľa uvedenia žalovanej vyplácaná až do skončenia zmluvného vzťahu - s výnimkou

mesiac december, čo dokazuje, že žalovaná dostala odmenu len v prípade splnenia podmienok na jej vyplácanie, za riadne odvedenú prácu. Z dôvodu, že zo strany žalobcu nedošlo k anulovaniu práce žalovanej, žalovaná považovala žalobu za neopodstatnenú a protiprávnu. Okrem toho uviedla, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo dohodou na základe pokynov jej priamej nadriadenej agentúrnej riaditeľky z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu - nákazlivej choroby, s tým, že sa mala akceptovať jej žiadosť o udelenie výnimky na prípadné „vratky“ žalobcovi. Podľa žalovanej žalobca v liste o akceptovaní dohody o ukončení zmluvného vzťahu súhlasil s návrhom žalovanej o udelení výnimky na prípadné „vratky“.

3. Žalobca dňa 24.8.2015 doručil súdu vyjadrenie k odporu a uviedol, že na základe zmluvy uzatvorenej v súlade s § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka bola žalovaná povinná vykonávať pre žalobcu činnosť finančného sprostredkovania, ktoré je podľa zákona o finančnom sprostredkovaní podnikaním v zmysle § 2 Obchodného zákonníka. Preto vzťah medzi zmluvnými stranami nie je možné považovať za pracovnoprávny a odmenu vyplatenú žalovanej nemožno považovať za mzdu tak, ako to tvrdí žalovaná. Ďalej uviedol, že žalovaná bola počas svojho adaptačného obdobia odmenená štartovacou odmenou vo výške 4 100,- eur. Žalobca nespochybnil vznik nároku žalovanej na vyplatenie štartovacej odmeny, avšak bol toho názoru, že podmienky na ponechanie si štartovacej odmeny neboli splnené, pokiaľ ide o účinnosť zmluvy počas obdobia minimálne 12 mesiacov. Žalobca poukázal na čl. V bodu 7 zmluvy, podľa ktorého ukončením platnosti zmluvy nezaniká nárok žalobcu na náhradu škody a na vrátenie provízií od viazaného finančného agenta. Mal za to, že žiadosti žalovanej o ukončenie zmluvného vzťahu dohodou bolo vyhovené čiastočne, keďže si žalobca neuplatnil nárok na vrátenie peňažného príspevku poskytnutého na prevádzkovanie kancelárie vo výške 665,- eur.

4. Súd následne rozhodol vo veci samej rozsudkom sp. zn. 9C/83/2015 zo dňa 15.2.2017 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 100,- eur v mesačných splátkach po 80,- eur splatných vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 4 100,- eur od 18.3.2014 do zaplatenia zastavil. Zároveň o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. Proti predmetnému rozsudku vo vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania podala žalovaná odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením č. k. 6Co/128/2017-172 zo dňa 30.5.2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec mu v týchto častiach vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti nie je správny. Uviedol, že rozsudok nie je dostatočne preskúmateľný, pokiaľ ide o zistenie, aké finančné čiastky žalovaná dostávala za jednotlivé mesiace, z čoho jednotlivé platby pozostávali. Ak uvedené platby mali pozostávať z troch nárokov, odvolací súd bol toho názoru, že je nutné špecifikovať, o aké nároky ide a v akej výške boli žalovanej vyplácané. Odvolací súd bol toho názoru, že je nedostačujúca tabuľka, ktorú žalobca predložil pred súdom prvej inštancie. Ďalej uviedol, že je nutné vydefinovať, či celá suma bola štartovacia odmena, prípadne iný druh odmeny. Mal za to, že jednoznačne bolo preukázané, že žalovaná si povinnosti, ktoré jej vyplývali zo zmluvy uzavretej so žalobcom plnila v prevažnej časti obdobia. Odvolací súd poznamenal, že ak žalobca tvrdí, že sumu 4.100,- eur zaplatil titulom fixnej odmeny, nech preukáže, aké platby platil za supervíziu a províziu za vlastný obchod. Poukázal na to, že je nutné preskúmať, aký charakter mala štartovacia fixná odmena. I keď sa z názvu javí, že žiada vyplatiť štartovaciu odmenu, môže byť za tým skrytá i výška určitej provízie. Odvolací súd na záver uviedol, že potom je nutné zvážiť použitie § 662 Obchodného zákonníka s úpravou dohodnutou v zmluve medzi stranami sporu.

5. Žalobca dňa 7.9.2018 doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaná bola počas svojho adaptačného obdobia odmenená štartovacou províziou v celkovej výške 4.100,- eur a to nasledovne: za mesiac júl 2013 jej bola vyplatená odmena vo výške 900,- eur, za mesiac august 2013 odmena vo výške 800,- eur, za mesiac september 2013 odmena vo výške 800,- eur, za mesiac október 2013 odmena vo výške 600,- eur, za mesiac november 2013 odmena vo výške 600,- eur a za mesiac január 2014 odmena vo výške 400,- eur. Žalobca tvrdil, že výplata štartovacej fixnej odmeny bola viazaná na splnenie minimálnych osobných cieľov plánu žalovanej ako manažéra obchodnej skupiny uvedených v tabuľke č. 1 Dodatku k Zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta zo dňa 18.6.2013. Poukázal na to, že vyššie uvedené odmeny sa skladali len z fixnej odmeny uvedenej v tabuľke č. 1 (vrátane odmeny za každého ďalšieho viazaného finančného agenta nad rámec stanoveného plánu). Žalobca ďalej tvrdil,

že okrem uvedenej štartovacej fixnej odmeny vo výške 4.100,-eur vyplatil žalovanej i tzv. superprovíziu v celkovej výške 1.612,36 eur a príspevok na kanceláriu v celkovej výške 3.185,- eur, t.j. spolu 8.897,36 eur. Avšak o vrátenie superprovízie a príspevku na kanceláriu nežiadal.

6. Žalobca na pojednávaní uskutočnenom dňa 8.4.2019 mal za to, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dokazovanie správne, preto sa pridržiaval všetkých svojich doterajších vyjadrení a tvrdení, ktoré predložil a poskytol v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní. Žalobca v súvislosti so zákonným ustanovením § 662 Obchodného zákonníka poukázal na tú skutočnosť, že so žalovanou má v zmluve dohodnuté, že ak sa zmluva skončí do jedného roka, tak žalovaná je povinná vrátiť štartovacie fixné odmeny, ktoré jej boli vyplatené. To znamená, že žalovaná bola s tým uzročená. Preto žalobca žiadal, aby súd jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu a aby mu priznal náhradu trov konania titulom súdneho poplatku.

7. Žalovaná na pojednávaní uskutočnenom dňa 8.4.2019 poukázala na žalobu zo dňa 2.4.2015, v ktorom si žalobca uplatnil vrátenie sumy 4.100,- eur ako vrátenie vyplatených provízií, ako aj na vyjadrenie žalobcu zo dňa 4.9.2018 kde žalobca taktiež uvádza, že štartovacie fixné odmeny predstavovali štartovaciu províziu. Žalovaná mala za to, že s poukazom na právny názor odvolacieho súdu a na rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 5C/2012/2015-182 zo dňa 24.10.2017, nárok žalobcu je v rozpore s ustanovením § 662 Obchodného zákonníka. Žiadala, aby súd žalobu zamietol, nakoľko dojednanie, na základe ktorého by mala žalovaná v prípade ukončenia zmluvného vzťahu vrátiť fixnú odmenu, ktorú žalobca nazval opakovane vo svojich podaniach ako províziu, sú absolútne neplatné. Preto považovala žalobu za nedôvodnú a navrhla ju v plnej miere zamietnuť. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

8. Súd v intenciách uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/128/2017-172 zo dňa 30.5.2018 vo veci opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta zo dňa 18.6.2013, províznymi podmienkami na čl. 9-12, manuálom finančného agenta vnútornej obchodnej siete na čl. 12-17, dodatkom č. 1 k Zmluve o vykonaní činnosti VFA zo dňa 18.6.2013, osvedčením o zápise do registra finančných agentov a finančných poradcov na čl. 21, žiadosťou o ukončenie zmluvného vzťahu dohodou zo dňa 24.2.2014, výmenným listom MUDr. Križalkovičovej zo dňa 29.1.2014, akceptovaním dohody o skončení zmluvy o vykonávaní činnosti VFA zo dňa 28.2.2014 s doručenkou, obchodnou politikou a kariérnym systémom úseku riadenia agentúr pre rok 2013 na čl. 47-58, dohodou o poskytnutí spolufinancovania manažérskej kancelárie zo dňa 21.7.2013, vyjadrením žalobcu na čl. 67-70 s doručenkou, potvrdením MUDr. Križalkovičovej o zdravotnom stave žalovanej na čl. 108, rozhodnutím vrchného riaditeľa úseku právnych služieb na čl. 113, rozpisom príspevkov na kanceláriu, superprovízie VOS a štartovacích provízií, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5C/212/2015 na čl. 160 a nasl., podaním na čl. 187, s listinnými dôkazmi predloženými na pojednávaní, mailovou korešpondenciou, s fotokópiou print screen, ako aj s ostatnými ku spisu pripojenými dokladmi, pričom na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny záver.

9. Súd zistil, že žalobca so žalovanou dňa 18.6.2013 uzatvorili zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, na základe ktorej žalovaná bola zaviazaná vykonávať činnosti finančného sprostredkovania pre žalobcu viazaným finančným agentom (ďalej len „VFA“). VFA bol podľa zmluvy povinný vykonávať svoju činnosť v súlade so zákonom č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve. Žalobca a žalovaná toho istého dňa uzatvorili aj Dodatok č. 1 k Zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, kde žalovaná bola poverená k výkonu funkcie MOS. Týmto dodatkom bola stanovená výška, pravidlá vyplácania a zúčtovania superprovízie a štartovacej fixnej odmeny pre MOS. Zmluva s Dodatkom č. 1 bola uzavretá na dobu neurčitú a v zmysle článku VI odsek 8 nadobudla platnosť dňom podpisu zmluvných strán a účinnosť dňom zápisu žalovanej do registra finančných agentov a finančných poradcov, t.j. dňom 28.6.2013. Uvedené vyplýva z Osvedčenia o zápise do registra finančných agentov a finančných poradcov. Ďalej súd zo žiadosti žalovanej o ukončenie zmluvného vzťahu dohodou zo dňa 24.2.2014 zistil, že žalovaná z dôvodu jej zhoršeného zdravotného stavu žiadala žalobcu o ukončenie zmluvného vzťahu ku dňu 28.2.2014 a súčasne žiadala o udelenie výnimky na prípadné „vratky“ vzhľadom na vzniknutú nepredvídanú situáciu a tiež na jej zdravotný stav. K uvedenej žiadosti bol pripojený výmenný list od lekára zo dňa 29.1.2014, podľa ktorého na základe diagnózy pacientky - žalovanej lekár neodporučil zúčastniť sa na kolektívnych podujatiach z dôvodu rizika nákazy. Z Akceptovania dohody o skončení zmluvy o vykonávaní činnosti VFA zo dňa

28.2.2014, ktorú žalovaná prevzala dňa 7.3.2014, súd zistil, že žalobca súhlasil s návrhom žalovanej na skončenie zmluvného vzťahu, preto platnosť zmluvy, všetkých dodatkov a príloh a aj osvedčenia o zápise do registra finančných agentov a finančných poradcov zanikla ku dňu 28.2.2014.

10. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 4.9.2018, ako aj so žalobcom predloženej snímky print screenu zo systému Sirel a žalobcom predloženého výpisu z účtu z banky bolo zistené, že suma vo výške 4.100,- eur predstavuje súhrn štartovacích fixných odmien uvedených v tabuľke č. 1 v článku IIIa bod 4 Dodatku č. 1 k Zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, ktoré boli počas adaptačného obdobia od júla 2013 do januára 2014 vyplácané žalovanej. Žalobca si výšku štartovacích odmien uplatnil v zmysle čl. IIIa bod 4 Dodatku č. 1 k Zmluve a taktiež v zmysle § 397 Obchodného zákonníka. Okrem toho súd zistil, že žalovaná v zmysle článku 5 a 6 Obchodnej politiky a kariérneho systému úseku riadenia agentúr pre rok 2013 a článku IIIa Dodatku č. 1 k Zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, okrem uvedenej fixnej štartovacej odmeny mala nárok aj na iný druh odmeny (superprovízia, príspevok na kanceláriu a pod.), avšak tieto žalobcom vyplatené iné odmeny nie sú súčasťou sumy 4.100,- eur. Túto odmenu tvorí len fixná štartovacia odmena (vrátane odmeny za každého ďalšieho viazaného finančného agenta) uvedená v Tabuľke č. 1 v Dodatku č. 1 k Zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta (viď. čl. 19 a čl. 56 - 57).

11. Z článku IIIa pod 4 písm. e) Dodatku č. 1 k Zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta súd zistil, že zmluvné strany sa dohodli, že: „V prípade ak sa skončí platnosť Zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta uzavretej medzi GS (t. j. Generali Poisťovňa. a.s.) a MOS do jedného roka od nadobudnutia jej účinnosti, MOS je povinný vrátiť GS celú výšku vyplatenej štartovacej fixnej odmeny a to do 15 dní odo dňa skončenia platnosti tejto zmluvy.“

12. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 10.6.2013 do 30.6.2015 (ďalej len „zákon o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve“), finančným agentom je osoba so sídlom, miestom podnikania alebo umiestnením organizačnej zložky na území Slovenskej republiky, ktorá vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnou inštitúciou alebo na základe písomnej zmluvy so samostatným finančným agentom. Finančným agentom v sektore poistenia alebo zaistenia je osoba so sídlom alebo ústredím na území Slovenskej republiky, ak ide o právnickú osobu alebo osoba s trvalým pobytom alebo prechodným pobytom a miestom podnikania na území Slovenskej republiky, ak ide o fyzickú osobu. Finančný agent nemôže vykonávať finančné poradenstvo.

Podľa § 8 zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, viazaný finančný agent vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnou inštitúciou, pričom v tom istom čase môže mať viazaný finančný agent uzavretú písomnú zmluvu v jednom sektore najviac s jednou finančnou inštitúciou; to neplatí pre sektor poistenia alebo zaistenia, v ktorom môže mať viazaný finančný agent uzavretú písomnú zmluvu najviac s jednou poisťovňou vykonávajúcou len životné poistenie a zároveň najviac s jednou poisťovňou vykonávajúcou neživotné poistenie.

Podľa § 2 ods. 5 zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, finančné sprostredkovanie vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta (ďalej len „Obchodný zákonník“), tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 2 ods. 2 písm. b) a c) Obchodného zákonníka, podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia, alebo na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov.

Podľa § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o obchodnom zastúpení sa obchodný zástupca ako podnikateľ zaväzuje pre zastúpeného vyvíjať činnosť smerujúcu k uzatvoreniu určitého druhu zmlúv (ďalej len „obchody“) alebo dojednávať a uzatvárať obchody v mene zastúpeného a na jeho účet a zastúpený sa zaväzuje zaplatiť obchodnému zástupcovi províziu.

Podľa § 654 ods. 1 Obchodného zákonníka, predmetom záväzku obchodného zástupcu je vyhľadávanie záujemcov o uzavretie obchodov, ktoré sú vymedzené v zmluve.

Podľa § 659 ods. 1 Obchodného zákonníka, obchodný zástupca má nárok na províziu dojednanú alebo zodpovedajúcu zvyklostiam v odbore činnosti podľa miesta jej výkonu s prihliadnutím na druh obchodu, ktorý je predmetom zmluvy. Províziou je aj odmeňovanie obchodného zástupcu vykonávané v závislosti od počtu alebo od úrovne obchodov.

Podľa § 659a Obchodného zákonníka, Obchodný zástupca má nárok na províziu za obchody uskutočnené počas trvania zmluvného vzťahu, ak:

a) obchod sa uzatvoril v dôsledku jeho činnosti,

b) obchod sa uzatvoril s treťou osobou, ktorú ešte pred uzavretím obchodu získal na účel uskutočňovania obchodov tohto druhu.

Podľa § 662 ods. 1 Obchodného zákonníka, nárok na províziu zanikne, ak je zrejmé, že obchod medzi zastúpeným a treťou osobou sa neuskutoční a ak jeho neuskutočnenie nie je dôsledkom okolností, za ktoré zodpovedá zastúpený, ak z obchodu nevplyva niečo iné.

Podľa § 662 ods. 2 Obchodného zákonníka, provízia, ktorá už bola uhradená, musí sa vrátiť, ak nárok na ňu zanikol podľa odseku 1.

Podľa § 662 ods. 3 Obchodného zákonníka, dohodou len v prospech obchodného zástupcu možno upraviť aj inak zánik nároku na províziu podľa odseku 1.

Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevplyva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

13. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou na základe zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta zo dňa 18.6.2013 a Dodatku č. 1 k zmluve vznikol záväzkový vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože zmluvu uzatvorili zmluvné strany ako podnikatelia. Ďalej súd zistil, že predmetná zmluva spĺňa podstatné náležitosti zmluvy o obchodnom zastúpení v zmysle § 652 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože v zmluve žalovaná ako obchodný zástupca sa zaviazala pre žalobcu ako zastúpeného vyvíjať činnosť smerujúcu k uzatvoreniu určitých poisťných zmlúv a žalobca sa v zmluve zaviazal zaplatiť žalovanej províziu a to za podmienok uvedených v zmluve. Preto súd zmluvu uzavretú medzi stranami sporu posúdil podľa obsahu ako zmluvu o obchodnom zastúpení. Predmetný zmluvný vzťah bol skončený dohodou zmluvných strán ku dňu 28.2.2014. To znamená, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou netrval jeden rok. Súď ďalej mal nesporne preukázané, že žalobca počas adaptačného obdobia vyplatil žalovanej ako MOS sumu vo výške 4.100,- eur. Uvedenú skutočnosť nepopierala ani žalovaná. Súď vykonaným dokazovaním zistil, že predmetná suma predstavuje len štartovaciu odmenu uvedenú v Tabuľke č. 1 v Dodatku č. 1 k Zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta (resp. v Tabuľke č. 3 Obchodnej politiky bod 6.4.1.). V uvedenej sume teda nie je zahrnutý žiadny iný druh odmeny (superprovízia, príspevok na kanceláriu a pod.). Potvrdzujú to aj žalobcom predložené písomnosti.

14. Súď preto v intenciách uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/128/2017-172 zo dňa 30.5.2018 zisťoval, že aký charakter mala štartovacia fixná odmena a dospel k záveru, že žalobcom vyplatenú

odmenu je potrebné považovať za províziu v súlade s § 652, 659 a § 659a Obchodného zákonníka, pretože žalovaná uvedenú odmenu dostávala za to, že vyvíjala činnosť smerujúcu k uzatvoreniu obchodov v prospech žalobcu, t.j. splnila a zároveň aj prekročila mesačný produkčný štandard, pretože uzatvorila určitý počet poistných zmlúv a zároveň získala do svojej obchodnej skupiny aj určitý počet nových viazaných finančných agentov, ktorí taktiež uzatvárali poistné zmluvy. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti bod 6.4.1 Obchodnej politiky a kariérneho systému úseku riadenia agentúr pre rok 2013, z ktorého taktiež vyplýva, že štartovacia fixná odmena je províziou, pretože je v ňom uvedené, že ak: „Manažér obchodnej skupiny - kandidát splní mesačný produkčný štandard obchodnej skupiny a určený počet znáborovaných VFA v obchodnej skupine - bude mu vyplatená provízia ...“. Aj v článku IIIa bod 2 v Dodatku č. 1 k zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta je uvedené, že : „Do výpočtu superprovízie MOS sa nezarátavajú štartovacie ani bonusové provízie VFA.“ , pričom aj v tomto prípade ide o tzv. štartovaciú fixnú odmenu. Navyše súd poukazuje aj na to, že sám žalobca nazýva v žalobe a vo svojich vyjadreniach štartovaciú fixnú odmenu províziou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že žalobcom vyplatená štartovacia odmena je províziou a preto zánik nároku na túto odmenu možno zmluvne upraviť len v súlade s § 662 Obchodného zákonníka.

15. Žalobca sa domáhal vrátenia ním vyplatenej štartovacej fixnej odmeny (provízie) vo výške 4.100,- eur na základe zmluvného dojednania uvedeného v článku IIIa bod 4 písm. e) Dodatku č. 1 k Zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta. Z tohto zmluvného ustanovenia vyplýva, že žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi celú výšku vyplatenej štartovacej fixnej odmeny, ak sa platnosť zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta skončí do jedného roka od nadobudnutia jej účinnosti. Súd má za to, že takáto dohoda zmluvných strán je v rozpore so zákonným ustanovením § 662 Obchodného zákonníka, kde je presne uvedené, kedy zaniká nárok na províziu. V zmysle § 662 ods. 3 Obchodného zákonníka zánik nároku na províziu možno upraviť dohodou inak ako je uvedené v zákone, ale len v prospech obchodného zástupcu (t.j. žalovanej), a nie v prospech zastúpeného (t. j. žalobcu), tak ako tomu je v danom prípade. Súd po vykonanom dokazovaní konštatuje, že dojednanie o zániku nároku v článku IIIa bod 4 písm. e) Dodatku č. 1 k zmluve bolo dohodnuté v neprospech žalovanej, pretože došlo k rozšíreniu zákonných dôvodov, pre ktoré zanikne nárok obchodného zástupcu na províziu. Z uvedeného dôvodu podľa názoru súdu dohoda o zániku nároku na štartovaciú fixnú odmenu (províziu) v časti upravenej v ustanovení článku IIIa bod 4 písm. e) Dodatku č. 1 k zmluve je v rozpore so zákonným ustanovením § 662 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka a preto je podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka absolútne neplatná. S poukazom na uvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu na vrátenie vyplatenej fixnej štartovacej odmeny (provízie) za nedôvodný. Preto rozhodol tak, ako to je uvedené v prvej výrokovej vete tohto rozsudku.

16. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že súd žalobu žalobcu zamietol a tak žalovaná bola v konaní úspešná, vznikol jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené v druhej výrokovej vete tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku/uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.